

Prostia are putere...

Florin-Cezar CĂLIN

Motto:

„ Dă puterea pe mâna prostului și-ai să vezi ce face cu ea! ”.

Tot pe drum, pe drumul sorții,
Ajutați de Dumnezeu.
Noi am învățat că proștii,
Au și dâșii câte-un zeu.

Acum de o fi empiric,
Nu prea am de un' să știu.
Bine că le e veridic,
Să nu bântuie-n pustiu.

De-ar umbla, n-ar fi nimic,
N-ar contagia pe nimeni.
Fiindcă orice ventic,
Se "tratează" în alți termeni.

E-o contagioasă boală,
(dacă ea așa se vrea).
Că nu-ți trebuiește scoală,
Să ajungi un prost sadea.

"- Tu ființă chinuită!",
Care totuși n-ai nimic.
"- Crezi c-ar fi viața plăcută?!",
De-ai fi prost măcar un pic?

Nu cunoști dimensiunea,
(care-i mare rău de tot).
De-ai să zici că-i sesiunea,
Unui eminent complot.

Tot fiind pe drum ades,
Eu prostia am văzut.
C-are mare interes,
Să mă facă nevăzut.

Și să ia în tagma sa,
Pe toți care se îndură.
Să vorbească că o vrea,
Și să ia o-njurătură.

De-aia vă întreb pe voi,
(oameni buni, cu școală multă).
"- Voi aveți cumva nevoi!",
De prostia cea mărunță?

Brăila, octombrie 2017